

Ἀριθμ. 101^{ος}

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ἰδέτω, τοῖς πλείοσι
Φρασεύ.

Μεσολόγιον . 16 Δεκεμβρίου . 1825 . Τετράδη .

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Δανία . Κοπεγχάγη . Τὴν 1 Ὀκτωβρίου .

Μία Ῥωσικὴ ναυτικὴ Μοίρα συνθεμένη ἀπὸ ἓν πλοῖον Δίκροτον καὶ τρεῖς Φρεγάτας, ἀνεχώρησε τὴν 23 τοῦ παρελθόντος ἀπὸ τὰ παράλια ταῦτα, καὶ διευθύνθη πρὸς Μεσημβρίαν. (Ἐφ. τοῦ Χαμβούργου.)

Παρίσιον . Τὴν 4 Ὀκτωβρίου .

Τὰ τελευταία ἀπὸ Ῥωσσίας γράμματα ἀναγγέλλουσι, ὅτι οἱ Πετρούπολιν εἶχον φθάσει κατ' αὐτὰς διάφοροι πολιτικαὶ ἐπιστολαί, αἰτινες ἐπροξενήσαν πολλὰς συνελεύσεις εἰς τὰς ὁποίας προέδρευσε πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του *) ὁ Αὐτοκράτωρ. Ἐπιβεβαιούσιν δὲ ἐν γένει, ὅτι αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἀναφέρονται εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος. Ἐν τοσοῦτῳ τὸ ἀναμφίβολον εἶναι, ὅτι ὁ Κ. Τάτισχεφ εἶχε στείλει διαδοχικῶς πρὸς τὸν Κ. Νεσελρόδ πολλοὺς ταχυδρόμους, καὶ ὅτι ὁ Αὐστριακὸς Πρέσβυς Κ. Λεβτσέλτεν φαίνεται, ὅτι ἔλαβε νέας ἐδηγίας. Οὗτος ἔκαμε διεξοδικὴν ὁμιλίαν μετὰ τοῦ Αὐτοκράτορος πρότινων ἡμερῶν τοῦ μίσημοῦ τῆ. Εἶναι ἀγνωστον ὅμως τί ἀπεφασίσθη ἠξυμένον μόνον, ὅτι ἀμέσως ἐστάλησαν ταχυδρόμοι ἀπὸ Πετρούπολεως εἰς Βιέννην.

*) Εἶναι πρὸ καιροῦ ἤδη γνωστὸν, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἤλθε κατὰ τὰ Μεσημβρινὰ μέρη τῆς ἐπιπλοῦς του. (Σημ. Συν.)

— Τὸ Ναυτικὸν τῆς Ἀγγλίας, κατὰ τὸν ἐπίσημον κητάλογον, συνίσταται ἀπὸ 28 νηῶν μετ' ἑξῆς καταστρώματα (τριπόντια), ἐκ τῶν ὁποίων 9 κατασκευάζονται τῶρα ἀπὸ 95 Δικρότας (ντιλίνια), ἐκ τῶν ὁποίων 8 ναυπηγοῦνται ἤδη ἀπὸ 128 μεγάλας Φρεγάτας, ἐξ ὧν αἱ 31 εἶναι εἰς τὸ ναυπηγεῖον ἀπὸ 44 μικρὰς Φρεγάτας, ἐξ ὧν 6 κατασκευάζονται τῶρα ἀπὸ 209 διαφόρων ἄλλων τάξεων, ἐκ τῶν ὁποίων 48 κατασκευάζονται ἤδη. Τὸ ἀθροισμα δὲ πάντων φθάσει εἰς 495 πλοῖα, χωρὶς νὰ ἐμπεριέχονται εἰς αὐτὸν τὸν ἀριθμὸν αἱ 12 Μικροπάραι καὶ ἄλλαι 95 Νῆες, αἱ ὁποῖαι χορηγησάντων, ὡς φορτηγὰ, ὡς νοσοκομεία πλέοντα, πλοῖα φυλακῆς κτλ., ἀλλὰ τὰ ὁποῖα δὲν ἐνοπλιζόνται, διότι εἶναι παλαιά.

(Constitutionnelle.)

Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ.

Ἀπορεῖ ὁ κόσμος ὅλος, διότι ἡ Ἀγγλία δὲν ἔδωκεν ἀκόμη καμμίαν ἀπόκρισιν εἰς τὸ ζήτημα, τὸ ὁποῖον τῆς ἐγένετο ἀπὸ τὸ Ἔθνος τῶν Ἑλλήνων. Κανείς δὲν ὑπέθεσε βέβαια, ὅτι ὁ Κ. Κάνιγγ ἤθελεν ἀποκριθῆ μετ' ἄποφασιστικὸν καὶ ἐναργῆ εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβεν ἔγγραφον. Εἶναι φανερόν, ὅτι ἡ ἀπὸ μερῶν τῆς Ἀγγλίας ἐπίσημος ἀποδοχὴ τῆς προστασίας τῆς Ἑλλάδος ἤθελεν εἶσθαι δι' αὐτὴν τὸ ἴδιον, ὡς νὰ ἤθελε διακηρύξει πόλεμον κατὰ τῆς Ὀθωμανικῆς Πέρτας, ἂν ὄχι ἐναντῆς εἰς τὰς ἄλλας Δυναμείας, αἱ ὁποῖαι ὁσοῦν ἀντίκεινται εἰς τὴν ἐντυχίαν τῆς Ἑλλάδος, τόσοσιν ἡ Ἀγγλία τρέφει ὑπερ' αὐτῆς εὐνοϊκὰ φρονήματα. Ἐν τοσοῦτῳ

εις τὸ μέγα τοῦτο ζήτημα, ἐνόμιζον, ὅτι ὁ Κ. Κάνιγ, χωρὶς νὰ ἐξηγηθῇ φανερῶ, ἤθελε μεταχειρισθῆ τρίτους τινὰς πολλὰ εὐκλῆς εἰς τὴν διπλωματικὴν, διὰ νὰ κάμῃ τοῦλάχιστον ὑπὸ τῆς διαθέσεως τῆς πολιτικῆς του· ἀλλ' αὐτὸς ἐστοχάσθη βέβαια, ὅτι αἱ προηγηθεῖσαι πράξεις τε, ἦσαν ἱκαναὶ νὰ δώσουν τὸ μέτρον τῆς διαγωγῆς, τὴν ὁποίαν ἀπεφάσισε νὰ ἀκολούθησῃ εἰς μίαν εὐκαιρίαν τόσο σημαντικὴν, καὶ ἴσως, ἐσχέθη, ὅτι εἰς παρομοίαν περιστάσειν εἶναι μᾶλλον χρεῖα ἔργων, παρά λόγων.

Εἶναι γνωστὸν ὡσαύτως, ὅτι ἡ Ἀγγλία, πρὶν ἐξηγηθῆ κατηγορικῶς περὶ τίνος, μεταχειρίζεται τὰ τελευταῖα μέσα τῆς διπλωματικῆς· οἱ Ἀγγλικοὶ Πράκτορες κάμνων διαπραγματεύσεις λοιπὸν τώρα πλέον παρ' ἄλλοτε εἰς Κωνσταντινούπολιν, Βιέννην καὶ Πετρούπολιν· πιθανὸν νὰ διαπραγματεύωνται καὶ εἰς τοὺς Παρισίους, διότι τῆς Ἑλλάδος ἡ Πρότασις ἔγινε Πρότασις τῆς Εὐρώπης, καὶ μάλιστα διεπέρασε καὶ τὰς θαλάσσας αὐτάς. Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ἐν τούτοις διαβιβάζει τὰ στρατεύματά τε εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Προῦλ, ὅπε θέλει συστηθῆ τρόπων τινὰ μίαν γραμμὴν τῆς ὑγείας (cordon sanitaire) †). Ἡ Αὐστρία ὡσαύτως κινεῖ τὰς φάλαγγας τῆς πρὸς τὰ σύνορα τῆς Πόρτας, καὶ ἡ Ἀγγλία γεμίζει μὲ τὰ πλοῖα τῆς τὸ Ἀρχιπέλαγος. Νέον πολιτικὸν δράμα ἤρχισε λοιπὸν· ὁ δεσμὸς εἶναι γνωστὸς, μόνον δὲ τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον εἶναι ἔσθλός, θέλει φανερώσει τὴν λύσιν τοῦ δεσμοῦ τούτου.

(Ὡσαύτως.)

Νούρμεμπεργ. Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ.

Πρὸ ἐξ ἐξδομάδων ἤρχισέ νὰ γίνετα καθ' ὑπερβολὴν συνεχῆς ἡ μεταξὺ Λονδίνου καὶ Βιέννης διάσασις τῶν ταχυδρομῶν. Πολυάριθμοι ἐπιστολαὶ διευθύνθησαν ἀπὸ τὴν Ἀρχιγραμμα-

†) Τοιαύτην ὀνομασίαν εἶδαν καὶ ἡ Γαλλία εἰς τὰς στρατίας τῆς, τὰς ὁποίας διὰ τὴν εἰς Ἰσπανίαν ἐπιπρασταύσαν νόσον τῆς ἀρχῆς φέρμενης λεγομένης (febbre gialla), ἔλαβεν ἀφορμὴν νὰ μεταφέρῃ εἰς τὰ μεταξὺ αὐτῆς καὶ Ἰσπανίας σύνορα, καὶ αἱ ὁποῖαι ἐχρησίμευσαν ἔπειτα ὡς ἐμπροσθοφυλακαὶ διὰ τὴν εἰς τὸ Βασίλειον τοῦτο ἐκστρατείαν τῆς. (Σημ. Συν.)

τεῖαν τῆς Βιέννης πρὸς τὸν Πρίγκιπα Παῦλον Ἐστερχάζην, Αὐστριακὸν ἐν Λονδίῳ Πρέσβυν, ὅστις δὲν λείπει νὰ κοινοποιῇ ἀμοιβαίως εἰς τὴν Αὐλὴν τε τὰ ἀνήκοντα. Ὁ Κ. Ἐρρίκος Οὐλεσελεῦ, Ἀγγλικὸς Πρέσβυς ἐν Βιέννῃ, ἐστειλεν εἰς Λονδίνον διαφόρους ἀνδρας πιστοὺς διὰ νὰ δώσουν βέβαια εἰς τὴν Αὐλὴν του διὰ ζώτης φωνῆς τὰς ἀνηκούσας γνωστοποιήσεις. Ὅλα ταῦτα ἀποδεικνύουν ἤδη, ἂν πρότερον δὲν ἦτον ἀλλαχόθεν γνωστὸν, ὅτι σημαντικὰ συμβούλια γίνονται μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ἀγγλίας· καὶ δὲν εἶναι ποσῶς δύσκολον νὰ ἐνοησώμεν, ὅτι τῶν συμβαλίων τούτων τὸ ἀντικείμενον δὲν εἶναι ἄλλο, εἰμὴ αἱ ὑποθέσεις τῆς Ἑλλάδος καὶ Τερκίας.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ Αὐλὴ τῆς Βιέννης, ἀφ' ὅτου ὁ Κ. Κάνιγ ἐδιωρίσθη ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ κλάδου τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων, ἀπεδοκίμασε (καθὼς εὐκόλως ἐννοεῖται) τὸ παρὰ τῆς Ἀγγλίας μεταχειρισθῆν σύστημα, ὡς ἐκ διαμέτρου ἀντίθετον εἰς τὸ ἀπομονωτικὸν ἐκεῖνο (διὰ τὸ ὁποῖον οἱ ἐν τοῖς ἐπαγγέλμασιν Αὐστριακοὶ ἔχον ἴσασαυτην κλίσιν) καὶ ὡς ἀποβλεπον εἰς πολιτικὰς καινοτομίας, αἱ ὁποῖαι προξενούν τόσο φόβον εἰς Αὐστρίαν, καὶ εἶναι ἀναγκαῖον παρρησιόμοιον τῶν προόδων τοῦ ἐξευγενισμού, δὲν ἐστάθη μέχρι τοῦ δε μ' ὅλα ταῦτα τοσαύτη ἀμετος συνάφεια μεταξὺ τῶν συμφερόντων τῆς Αὐστρίας καὶ Ἀγγλίας. Τα πρῶτα ἡλλαξαν μορφήν ἀφ' ὅτε ἔγινε βέβαιον, ὅτι τὰ Ἀνατολικὰ μέρη κατεστήθησαν ἐν τῶν πρωτίστων ἀντικειμένων τῆς προσοχῆς τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Τὸ πλέον λυπηρὸν διὰ τὴν Αὐστριακὴν Αὐλὴν εἶναι τὸ νὰ βλέπῃ αἰφνης μηδενιζόμενον τὰ ἀγαπητὰ τῆς ἀδρανὲς σύστημα (statu quo)· διότι πάντοτε ἐκολακεύετο, ὅτι ἔχει ἱκανὴν ἐπιρροήν, ὥστε νὰ ἐμποδίσῃ ὅλας τὰς Μεγάλας Δυναμείας χωρὶς ἐξαιρέσειν τοῦ νὰ μεσολαθήσεν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ ἐρεθίσῃ τὴν Πόρταν νὰ μεταχειρισθῇ ἐπὶ τῆς δυνάμεις διὰ νὰ τοὺς καθυποδουλώσῃ· ἤδη δὲ ἐνόησεν, ὅτι ὁποιαδήποτε καὶ ἂν ἀναδειχθῇ τῆς Ἀγγλικῆς Αὐλῆς ἡ ἀπόφασις, τοῦτο τὸ σύστημα τῆς ἀδρανείας ἐξηδενώθη διὰ τὴν Τερκίαν. Ἄν ἡ Αὐστρία δὲν ἤθελε δυναθῆ νὰ κατορθώ-

ἢ τίποτε καλλίτερον διὰ τὸ συμφέρον της, θέλει συγκαταλεύσει εὐχαρίστως, ὥστε οἱ Ἀγγλοὶ νὰ ἐνώσουν μὲ τὰς Ἰονικὰς νήσους καὶ τὸ Ἀρχιεπίσκοπον, φθάσει μόνον νὰ μὴ γίνῃ καμία μεταβολὴ τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους εἰς τὴν καθεστῶσαν τῆς Χερσαίας Εὐρώπης κατάστασιν. Φοβεῖται τὰς οἰκειοποιήσεις τῆς Ρωσίας καὶ τὰς διαθέσεις της. Ἐν Ἰουλίῳ ὅλοι οἱ ἐν Λονδίῳ ἀγῶνες της δὲν τείνουν, εἰμὴ νὰ καταπεισούν τὴν Ἀγγλίαν νὰ μὴ δεχθῇ τὰς προσφορὰς τῶν Ἑλλήνων, καὶ νὰ μὴ λάβῃ μέρος εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Γερμανίας. Εἶναι δὲ δύσκολον νὰ πιστεύσωμεν, ὅτι θέλει ἐπιτύχει εἰς τὸν σκοπὸν της. (Ὡσαύτως.)

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Μεσολόγιον. Τὴν 13 Δεκεμβρίου.

Ἀπὸ εἰδήσεις τῆς Σμύρνης τῶν 14 Ὀκτωβρίου πληροφορούμεθα μετὰ βεβαιότητος, ὅτι τὴν 19, 21 καὶ 29 Σεπτεμβρίου συνέβησαν εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην τρεῖς μεγάλαι πυρκαϊαί, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἠφανίσθησαν πολλαὶ χιλιάδες οἰκίων, καὶ ἔμειναν χωρὶς ἄστυλον 15.000 περίπου δυστυχεῖς, Χριστιανοὶ καὶ Τούρκοι. Ἄλλ' εἰς μὲν τοὺς Τούρκους ἐδόθησαν διὰ κατοικίημα αἱ Χριστιανικαὶ ἔρημοι οἰκίαι τῶν ἀδίκως σφαγέντων εἰς τὸ πενταετές τοῦτο τῆς ἀνεγέρσεώς μας διάστημα· οἱ δὲ ταλαίπωροι Χριστιανοὶ ἔμειναν τῇ δε κακίῃ περιφερόμενοι χωρὶς οὐδεμίαν περιθαλίαν. Ἡ τελευταία πυρκαϊὰ τῶν 29 ἔλαβεν ἀρχὴν ἀπὸ τὴν ἐνορίαν τῶν Εὐρωπαϊκῶν (Φραγκομαχαλᾶ), ὅπου προηγήθησαν δύο ἄλλαι μικραὶ· ἐπειδὴ δὲ πρὶν γίνῃ αὐτῆς ἡ ἐκρηξίς ἠκούσθησαν πρότερον διάφοροι βαβεῖαι καὶ ταραχώδεις φωναί, εἶναι ἐπίμονον, ὅτι καὶ συνέβη μᾶλλον ἀπὸ κακοθελίαν καὶ φανότητα κακούργων, ἢ κατὰ τυχερὸν συμβεβηκός.

Ἐνεκα τούτου τὸ πᾶν ἤδη τρέμει εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν, καὶ αὐτοὶ οἱ διάφοροι τῆς Εὐρώπης Πρόξενοι διατρέχον τὸν αὐτὸν κίνδυνον. Ἐν ᾧ δὲ εἰς τοιαύτην περίστασιν οἱ Τούρκοι ὄρμην καὶ κατελεηλάτουν τὰς οἰκίας, ἕνας ὁμογενὴς μας ἀπὸ μὲν τὴν ἔμφυτον ἀγαθότητα ὠθοόμενος, ἔδραμεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν φλογῶν, καὶ

διασώσας τὰ πολύτιμα σκεύη ἐνὸς Ἰατρῆ Γάλλου, οὗτινος ἡ γυνὴ ἔγινε τοῦ πυρός ὀλοκαύτωμα, ἐπέηγε τὴν ἐπαύριον εἰς τὸ οἶκημα τοῦ Γάλλου, καὶ τοῦ παρέδωκεν αὐτὰ ὅλα σφᾶ καὶ ἀβλαβῇ. Εἰς τὸ αὐτὸ συμβεβηκός ἕτερος ὁμογενὴς ἔσωσε παρομοίως κισῶτιν τι μὲ ὑπερμεγέθους ποσότητος χρήματα εἰς διάφορα χρυσὰ νομίσματα, τῶν ὁποίων ὁ κύριος ἰδὼν τὸν Χριστιανὸν τούτον αὐτοπροαιρέτως καὶ μετὰ προθυμίας ἐλθόντα εἰς τὴν οἰκίαν τα, καὶ ἐχειρίζοντα πρὸς αὐτὸν τὴν ἰδιοκτησίαν, ἐξεπλάγη.

— Ἀπὸ ἐμμέσου εἰδήσεις τῆς Κερκύρας καὶ Λευκάδος πληροφορούμεθα, ὅτι ἡ Πόρτα ἔστειλε πρό τιμῶν ἡμερῶν Καπουτζή-μπασην, διὰ νὰ ἀποκεφαλίσῃ ὅλους τοὺς ἀρχηγούς τῶν Ἀλβανῶν, ὅσοι συνεστρατεύσαντε ἐφέτος μετὰ τοῦ Κιουταχῆ, ἐπέστρεψαν πάλιν τὸ φθινόπωρον εἰς τὰ ἴδια, καθὼς ἐπίσης καὶ ἐκεῖνος, ὅσοι ἐσώθησαν ἀπὸ τοὺς στρατοπεδεύσαντας εἰς Σάλωνα. Ὁ Χοτάμπασης, ὅστις ἤγχετο εἰς τὸ στρατοπεδὸν τοῦ Κιουταχῆ, φέρον βόηθειαν Ἰρσιχιλίων στρατιωτῶν, μαθὼν κατ' ὁδὸν αὐτὴν τὴν εἰδήσιν, ἐπέστρεψεν ἀμέσως εἰς τὰ ὁπίσω μετὰ τῆς στρατιᾶς τα, καὶ διευθύνθη πρὸς τὰ Ἰωάννινα μὲ σκοπὸν τοῦ νὰ κτυπήσῃ τοὺς ἐκεῖσε Χαλντούτιδες. — Ὅτι ὁ Σουλτσα-Κόρτσας ἀποκεφαλίσθη ἤδη εἰς τὰ Τρίκκαλα, εἶναι πρὸ πολλοῦ γνωστὸν· μένει λοιπὸν ἤδη νὰ ἰδῶμεν ὁποῖον ἀποτέλεσμα θέλει κάμει καὶ αὕτη τοῦ Σουλτάνου ἡ ἀπόπειρα.

— Βεβαιούται πανταχόθεν, ὅτι ὁ Κύριος Στρατάρχης Κάνιγ, Πρέσβυς ἑκτακτος τῆς Ἀγγλίας παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ, ἀνεχώρησε διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἐχομεν ἐν τοσοῦτῳ χρηστὰς ἐλπίδας, ὅτι τὸ ὑποκείμενον τῆς πρεσβείας τα θέλει προᾶξει αἰσιώτατα ὑπὲρ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μας ἀποτελέσματα.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 13 Δεκεμβρίου. Χθὲς τὸ ἑσπέρας ἴδεν ἡ γενναία φρεσὴ τοῦ Μεσολογίου καὶ Ἀγαθικῆς φάλαγγας ἐρχομένης ἀπὸ τὰ σπλάγγνα τῆς Ἀφρικῆς ἐναντίον της. Οὔτε αἱ φυλαὶ τῶν Ἀλβανῶν καὶ Γέγκιδων, οὔτε τῶν Γκριτζαλίδων, οὔτε τῶν Χαϊνταλίδων, οὔτε τῶν Βιντιν-

λίδων, ὡτε τῶν Κοζάκων αὐτῶν, οἵτινες ἤλθον ἀπὸ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Δυναστεως, δὲν ἐξήρκεσαν διὰ τόσον μικρὸν ἀριθμὸν Ἑλλήνων κλεισμένων εἰς τὴν μάνδραν ταύτην, ὡτε οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας μεταβάλλοντες Κιεταχῆδες καὶ λοιποὶ δὲν ἐστάθησαν ἱκανοὶ, ἀλλ' ἤλθον καὶ Ἀραβες ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴν νὰ μᾶς πολεμήσωσιν; Ἐν ᾧ ταῦτα ἔλεγεν ἡ φρερά μας, ἡ Μωσικὴ καὶ τὰ Τύμπανα ἀντήχον εἰς τὰ ὦτα μας, οἱ δὲ εἰς Κρουνέρι ἀπεβίβασθέντες Ἀραβες, συμπασοῦμενοι εἰς 4,000 περίπου, καὶ ὀδηγούμενοι ἀπὸ τοὺς Γάλλους ἀξιωματικούς των, ἐπλησίαζον πρὸς τὸ ἐχθρικὸν στρατόπεδον μ' ἄλην τὴν πομπὴν, προσωπορευμένης τῆς πυροβολικῆς, καὶ ἀπὶ ὀπίσω ἀκολουθοῦντος τοῦ ἰππικοῦ· ἐξ δὲ σημαῖαι ἐκυμάτων ἐπὶ τὰς κεφαλὰς των. Ἀμέσως φθάσαντες οἱ Ἀφρικανοὶ εἰς τὸ στρατόπεδον, ἔστησαν τὰς σκηνὰς των ἀποχωρισμένας ἀπὸ ἐκείνας τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσιατικῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Τερτίας· καὶ ἤδη τὸ Δεῖμα τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοπέδου εἶναι τῶντι μίαν χάρτα παριστάνοσα τὰ τρία μέρη τοῦ Παλαιοῦ Κόσμου. Ἡ ἀπότητος φρερά μας δὲν ἐταράχθη ποσῶς διὰ τὴν νέαν ταύτην τοῦ ἐχθροῦ ἐνίσχυσιν.

Ἀλλὰ πῶς ὁ καιρὸς μεταβάλλεται! Ἐξαλείφθησαν οἱ αἰῶνες ἐκεῖνοι, ὅταν τὰ Χριστιανικὰ γένη ἐπολέμουν εἰς τὴν Ανατολὴν κατὰ τῶν ὀπαδῶν τοῦ Μωμέθ! Ἐπὶ τῶν Σταυροφίρων πρώτη ἐξεστράτευσεν ἡ Γαλλία διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἱερᾶς Γῆς· ἡ Γαλλία τότε ἔχρυσε τόσον αἶμα διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ Εὐαγγελίου· ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἀγ. Λαδοβίκος ἀπέθανε δι' αὐτὴν καὶ μόνον τὴν ὑπόθεσιν· καὶ σήμερον, ὅτε ἡ Γαλλία αὐτὴ ἐξευγενίσθη ἔτι μᾶλλον διὰ τῶν ἐπιστημῶν, ὅτε τὰ ἤθη της κατεστήθησαν τὰ πλέον εὐγενῆ ἀπὸ τὰ τῶν λοιπῶν Εὐρωπαϊῶν, σήμερον, λέγομεν, συγχωρεῖ ὁ Βασιλεὺς της νὰ κατασκηνάζονται πλοῖα πολεμικὰ διὰ τοὺς ἀπίστους, νὰ καραβιά της νὰ μεταφέρων τοὺς θησαυροὺς τοῦ Αἴγυπτιακοῦ Σατραπῆ, οἱ υἱοὶ της, οἱ ὅποιοι εὐγγήκαν ἀπὸ τὰ πολεμικὰ σχολεῖα της, ἐνωμένοι ὑπὸ τὰς σημαίας τῆς ἡμισελήνης, νὰ καταπολεμοῦν τοὺς ὑπὸ τὴν Σταυροφίρον σημαίαν Χριστιανοὺς, οἱ ὅποιοι συντριψάντες τῆς Ὀθωμανικῆς Τυραννίας τὰς ἀλύσους, ἀγωνίζονται νὰ ζήσωσιν ὡς Χριστι-

ανοὶ, καὶ νὰ ἀποκατασταθῶσιν ἔθνος ἀνεξάρτητον! Ἀπὸ τὴν Γαλλίαν ἐπήγγασαν αἱ ὠραῖαι τέχναι καὶ ἐπιστήμαι· ἡ Γαλλία ἐδίδαξε τοὺς ἀπερρύντας λαοὺς τῆς Εὐρώπης νὰ γνωρίσωσιν τὰ πολιτικά των δικαιώματα· καὶ ἤδη ἡ Γαλλία αὐτὴ ἐλησμόνησεν ὅλα ταῦτα; Αὐτὴ σπεύδει νὰ μεταχειρισθῇ τὴν καλλιέργειαν τῶν μαθητῶν διὰ νὰ διδάξῃ τοὺς Τούρκους τὴν τέχνην τοῦ πολεμεῖν, διὰ νὰ καταστρέψωσι τοὺς Ἑλληνας; Καὶ διὰ τί ἡ γενναῖόφρων Ἀγγλία δὲν φέρεται μὲ τὸν αὐτὸν τρόπον; Ἡ Ἀγγλία θέλει νὰ βλέπῃ τὸν κόσμον ἐλεύθερον, Γάλλοι δὲ (χωρὶς νὰ ἀποτεινόμεθα πρὸς τὸ ἔθνος ὀλόκληρον) συμπαράττων διὰ τὴν γενικὴν καταστροφὴν τῶν Χριστιανῶν τῆς Ανατολῆς. Καὶ ἰδοὺ αἰνίγματα, τὰ ὅποια ὁ χρόνος καὶ ἡ Ἱστορία θέλουν λύσει μίαν ἡμέραν.

Μεγα μέρους τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου ἐπλησίασε σήμερον καὶ ἐπεριφέρετο περίξ τοῦ λιμένος μας καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν.

Τὴν 14 τοῦ αὐτοῦ. Οἱ ὀδηγοὶ τῶν Ἀράβων Γάλλοι ἐπαρρησίασαν σήμερον τὰς φάλαγγας των εἰς μέρος ὑψηλὸν ἀντικρῦ τοῦ ὀχυρώματός μας, καὶ τοὺς ἔκαμαν τὴν συνήθη γύμνασιν (esercizio). Μετὰ τοῦτο ἔγινεν ἀμοιβαῖος πυροβολισμὸς μὲ μετριότητα.

Πολλὰ τῶν θηρικῶν καραβίων φαίνονται εἰς τὰ παράλια μας, πλέοντα μεταξὺ Πάσσα καὶ Βασιλαδίου.

Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ. Τὰ μεγαλῆτερα τῶν ἐχθρικῶν καραβίων ἐξέσπλευσαν τοῦ κόλπου Π. Πατρῶν καὶ ἤλθον, τὰ μὲν ἀντικρῦ τοῦ Βασιλαδίου, τὰ δὲ ἀντικρῦ τοῦ Πάσσα· ἐστάθησαν ἱκανὴν ὄραν κατ' ἀνέμω (ἀλανάτω), καὶ περιτὸ ἐσπέρας πάλιν ἐπέστρεψαν εἰς τὰ φρούρια.

Τὸ πῦρ τῶν ἀπὸ ξηρᾶς ἀντιμαχομένων ἔγινε μὲ συγκατάβασιν καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ. Δύο μόνον ἐχθρικά καραβία φαίνονται εἰς τὸν Ὀρίζοντά μας ἐνώπιον τοῦ Πάσσα.

Τόσον οἱ ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς, ὅσον καὶ οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας καὶ Εὐρώπης πολιορκηταὶ μας ἡσυχάζου ἡσυχίαν ἄκραν.

Τιμὴ ἑτησία Ταλ. Ἰσπαν. 25 προσηλωπτεία κατὰ Τριμησίον. Πρωτότυπον τῆς ἑβδομάδος. Συντάκτης Δρ. Ἰ. Μάγερ. Τυπογράφος Δ. Μεσθεῖος.